

lerede sender ud til. Og så vil vi arbejde med formen: Hvordan kan vi gøre det bedst?

Så jeg er sådan set meget interesseret i, at vi udvider høringen af børn. Hvordan det så skal gøres i hvert enkelt tilfælde, må vi jo diskutere nærmere.

Kl. 14.15

Flemming Oppfeldt (V):

SF har fremsat et beslutningsforslag om børns rettigheder i samfundet. Forslaget siger, at børn og unge skal inddrages, at de skal have kendskab til deres rettigheder, og at de skal have mulighed for at klage.

Mere konkret foreslår SF i bemærkningerne, sådan som vi læser forslaget, at der oprettes en børnetelefon, og at der skal indføres bindende læseplaner i folkeskolen om demokrati.

Om det konkrete i bemærkningerne til forslaget kan vi sige, at der mener vi i Venstre, at spørgsmålet måske er for vigtigt til bare at reducere det til en børnetelefon og en læseplan; vi mener faktisk også, at børnetelefonen eksisterer allerede i dag. Det står der jo egentlig også i bemærkningerne.

Så er der det her med den bindende læseplan. Der står i forslaget fra SF, sådan som vi har læst det, at på alle klassetrin skal børnene undervises i FN's børnekonvention. Der synes vi, der er en modsætning. Her taler vi om, hvordan vi kan indføre mere demokrati i vores tilværelse, at man lytter mere til hinanden, og så skal vi fra statens side foreskrive, at alle klassetrin i Danmark skal lære noget bestemt på nogle bestemte klassetrin, frem for at man overlader det til skolerne og lærerne osv. selv i en dialog at prøve at finde ud af, hvad det er, børnene skal undervises i for at opnå målet, nemlig medinddragelse og demokrati. Så af de grunde kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Men forslaget har en rigtig god hensigt, og jeg vil ikke bare stå her på Venstres vegne og kritisere forslaget. Vi vil også selv prøve at byde lidt ind på nogle elementer til, hvordan man kan udvikle vort demokrati og børns medinddragelse.

For det første vil vi godt slå fast, at på en række punkter i dag har børn og unge jo en mulighed for en form for medindflydelse. Der kan bl.a. nævnes de forskellige børneråd, der eksisterer rundt omkring, elevråd er der andre steder. Det samme gælder selve vores folkeskole, som jo ifølge sin overordnede paragraf skal opøve til åndsfrihed, ligeværd og demokrati. Det

er jo ikke noget, vi kan gøre med et bestemt regelsæt, det er jo en dialog, der skal være i skolen. Det er en udvikling, vi skal fremme mellem pædagoger og børn.

Med sådan et redskab her kan man imødegå mange ting. Man kan f.eks. forestille sig, at vi kan imødegå mobning eksempelvis på den måde, som man gør det i Sverige, ved at børnene har et sted, hvor de kan gå hen til en kammerat og sige: Det er sådan og sådan for mig, er det noget, du kan hjælpe med? Således har man en tilidsperson i hver klasse. Det er ikke noget, vi kan foreskrive i en lov, men det er noget, som man kan foreskrive, når man har en skole, der er præget af demokrati. Det er det eksisterende grundlag.

Men hvad kan man forestille sig af nye ting? En af de nye ting er det, som socialministeren har været inde på f.eks. i forbindelse med en anbringelsesreform, at børnenes udtalelser står meget stærkt i forbindelse med anbringelser og den forebyggende børnepolitik.

Man kan også godt forestille sig i forbindelse med strukturreformkommissionens arbejde, at det også kan have et børneperspektiv.

Jeg kan forestille mig som en af mulighederne, at hvis amterne eksempelvis reduceres eller nedlægges, vil disse amter og deres opgaver, som er meget langt fra børn i dag, komme tættere på børnene, fordi de også kommer tættere på kommunerne. Det er et meget vigtigt punkt.

Endelig er der sådan et forslag som frit valg. Jeg ved godt, at bl.a. SF er meget reserveret over for vor politik på fritvalgsområdet, men frit valg-området har jo den betydning, at familierne får en større kompetence til at vælge mellem forskellige institutionsformer, institutionstyper. Det betyder jo også, at børnene som en del af familien kan være med til at bestemme, hvordan de kan fastholde en kammeratskabskreds, eller hvis de bliver mobbet og der er et eller andet galt, hvordan de kan komme et andet sted hen.

Det har børn måske tidligere ikke haft så meget indflydelse på, men via frit valg til familierne kan vi også få et børnefritvalg, der gør, at børnene får mere indflydelse på deres hverdag.

Et eksempel er det, som socialministeren kommer med senere, nemlig en mulighed for, at der kan blive frit valg af klubpladser over kommunegrænserne. Det betyder jo, at man kan fastholde en kammeratskabskreds, selv om man flytter mellem kommunerne. Det er af stor betydning for det enkelte barn, og netop dette med